

NINETEENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME
DZIEWIETNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA
AUGUST 7, 2022

*Blessed are those servants whom the master finds vigilant
on his arrival*

—Luke 12:37

Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org

NINETEENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME AUGUST 7, 2022

Stay awake and be ready! For you do not know on what day your Lord will come.

— Matthew 24:42a, 44

LIVING RESPONSIBLY

“See that you have your belts done up and your lamps lit.” What meaning can these words have for us, after so many centuries of Christianity? The belts and the lamps indicate the attitude that the servants should have as they await the return of their master. Whenever he comes, they need to be there with their sleeves rolled up and ready for action. They need to be there with the lamps lit, to have the house lit up and to keep themselves awake.

We are called to live responsibly, not in a state of passive lethargy. In the Church’s history it sometimes seems very dark. That does not justify us simply turning off the lights and abandoning hope. It’s the time to awaken our faith and try to plan the future, even in an old and tired Church. The main obstacle to the renewal our Church needs today is the passivity of so many Christians. Unfortunately, for centuries we have been taught to be submissive to authority, rather than be active agents in our own church. But today, we all need to think, project and promote new paths of faithfulness to Jesus.

We need our leaders to encourage the laity to live their discipleship actively. This was one of the main aims of Vatican II, the first council that was concerned directly and explicitly about vocation of lay people. Individual believers today can be the leaven of our parishes in a renewed following of Jesus. They are the greatest potential for the health of Christianity. We need them more than ever to build a Church that is both open to the problems of today’s world and that is close to actual men and women.

HANGING IN THERE

Abraham’s faith in God eventually brought him serenity and joy. The great patriarch had such trust in God’s promise that it kept him going through life. We are impressed at how Abraham obeyed when God asked him to leave the past behind and launch out into an unknown future.

The Gospel says that a whoever belongs to Jesus need have no fear. People who makes God their treasure, and commit to Christ as our guide to living, see life as a journey leading to our true home where a loving Father is there to welcome us. If we can keep our eyes fixed on the vision that God has promised and attune our ears to the voice of God in the scriptures and in the events of daily life, we can live with confidence in his presence.

The same Gospel suggests that God also makes demands of us. If the saints in Scripture had many proofs of God’s love, they also experienced suffering both as individuals and as a race. Often their faith was seriously put to the test, like that of Abraham and his wife Sarah, when it seemed that the promise of children could never be realized. The spirituality of Abraham ruggedly trying out to

follow God’s call in the obscurity of faith remains a template for Christian faith.

We don’t know in advance what demands God’s love may make on us that will clash with our own plans. We cannot know when personal illness, bereavement or some other calamity will put us to the test. But we trust that our life will be a success if we set our hearts on being faithful to the will of God. Our faith, like Abraham’s, leads us onward, always pointing to something still to come. If we have faith like his, at the end of our pilgrimage all of God’s promises will be fulfilled

- Internet

WE NEED COMMITMENT MORE THAN EVER

The first generations of Christians soon needed to ask themselves a decisive question. The return of the Risen Christ was delayed more than they had expected at the beginning. The wait got long. How to keep their hope alive? How to not fall into frustration, weariness or discouragement?

In the Gospels we find various exhortations, parables and calls that have just one objective: keeping alive the sense of commitment among the Christian communities. One of the best known calls says it thus: «See that you have your belts done up and your lamps lit». What meaning can these words have for us, after 20 centuries of Christianity? The two images are very expressive. They indicate the attitude that the servants should have as they await the return of their master during the night, in order to open the door of the house at his call. They need to be there «with their belts done up», that is, with their sleeves rolled up to be able to move around and act with agility. They need to be there with «their lamps lit» in order to have the house lit up and to keep themselves awake.

Jesus’ words today are a call to live lucidly and responsibly, not falling into passivity or lethargy. In the Church’s history there are times when it gets dark. However that isn’t when we should turn off the lights and go to sleep. It’s the time to act once again, awaken our faith and keep walking toward the future, even in an old and tired Church. One of the most important obstacles in the way of pushing the transformation our Church needs today is the generalized passivity of Christians. Unfortunately, for many centuries now we have been taught, above all, to submit and be passive. Even today, sometimes it seems that we don’t see the need to think, project and promote new paths of faithfulness to Jesus.

That’s why we need to value and promote the awakening of a new conscience in many laity who today live out their adhesion to Christ and their belonging to the Church lucidly and responsibly. This is, without doubt, one of the strongest fruits of Vatican II, the first council that was concerned directly and explicitly about them. These believers today can be the leaven of our parishes and communities that are being renewed around the following of Jesus. They are the greatest potential for Christianity. We need them more than ever to build a Church that is both open to the problems of today’s world and that is close to actual men and women.

—José Antonio Pagola

Today’s Readings: *Wis 18:6-9; Ps 33:1, 12, 18-19, 20-22; Heb 11:1-2, 8-19; Lk 12:32-48*

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl C, 19 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: *Mdr 18:6-9; Ps 33:1, 12, 18-19, 20-22; Hbr 11:1-2, 8-19; Łk 12:32-48*

Człowiek jest istotą nastawioną zawsze na "przyszłość", stale czegoś się spodziewa, nieustannie żyje nadzieją "lepszego jutra". Nie inaczej dzieje się w życiu ludzi sprawiedliwych. Pokładają oni jednak nadzieję nie w człowieku, lecz w Bogu; nie budują jej na wyrachowaniu, ludzkich obliczeniach, lecz na zaufaniu Temu, który "zwraca swoje oczy na bogobojnych, na tych, którzy czekają na Jego łaskę".

Chrześcijanin jest głęboko przekonany, że należy do grupy tych osób, którym Ojciec niebieski pragnie dać swoje Królestwo. To przekonanie jest tak głębokie, że wielu uczniów Chrystusa potrafi nawet sprzedać wszystko, co posiada i rozdać jako jałmużnę, bo wiedzą, że w ten sposób gromadzą skarb niewyczerpany w niebie.

Uczeń Chrystusa musi się zdecydować na umiłowanie tego, co pozaziemskie. A choćby nawet nie sprzedał w dosłownym znaczeniu całego swego mienia - bo to jest tylko radą ewangeliczną - musi mieć zawsze przepasane biodra i trzymać w swoich rękach zapaloną pochodnię, czyli w każdej chwili tak postępować, jak to powinien czynić wierny uczeń Chrystusa, nie przywiązując się do rzeczy ziemskich.

Nie zawsze przychodzi to łatwo, często ogarnia nas zniechęcenie, a może nawet pokusa, aby się upodobnić do tych, którzy związali swoje serce z tym światem. Przecież osiągają nieraz - przynajmniej tak się innym wydaje - na swój sposób szczęście, osiągają to, czego szukali. W różny sposób Pan próbuje nas zmobilizować i utrzymać na dobrej drodze. Wiadomo, że spotyka się ludzi, którzy chcieliby jakby przepołowić swoje serce i nie "zrywając" z Bogiem, "użyć" trochę z tego, co wszystkim ofiarowuje świat. Owszem, powiadają, wprawdzie przyjdzie kiedyś spotkanie z Chrystusem sędzią, ale przecież jeszcze nie teraz, jeszcze mogą "użyć tego świata", a potem będzie czas na pokutę i przygotowanie się do śmierci i sądu Boga.

Nasz Mistrz stawia sprawę jasno: "Bądźcie gotowi, gdyż o godzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie". A więc gotowym trzeba być zawsze, bo tylko taka postawa jest jedynie słuszna, domaga się jej chrześcijańska konsekwencja, a co najważniejsze - w ten sposób zapewniamy sobie radosne spotkanie z Chrystusem naszym sędzią.

"Kościół, do którego w Jezusie Chrystusie jesteśmy wszyscy powołani i w którym dzięki łasce Bożej zdobywamy świętość, osiągnie pełnię dopiero w chwale niebieskiej, gdy nadejdzie czas odnowienia wszystkiego (Dz 3, 21) i kiedy wraz z rodzajem ludzkim również świat cały, głęboko związany z człowiekiem i przez niego zdążający do swego celu, w sposób doskonały odnowi się w Chrystusie" (KK nr 48, 1).

U podstaw chrześcijańskiego życia leży wiara. Czasem jakby wstydzimy się tego i nie potrafimy dać odpowiedzi na zarzut, że wszystko opiera się u nas na wierze, a więc niczego nie można udowodnić, niczego doświad-

czyć. Jakże jednak inaczej wyglądają te sprawy, gdy spojrzymy nieco szerzej na wszystko i gdy przekonujemy się, jak wielką rolę w życiu ludzkim - tym codziennym, a więc doczesnym - odgrywa wiara i zaufanie. W większości wypadków nawet nasza tzw. wiedza o świecie i o tym, co się na nim dzieje, opiera się na "wierze". A więc "wierzymy" dziennikarzom, sprawozdawcom, temu, co zostało napisane itd. A jakąż wiarę posiada dziecko, gdy z całym zaufaniem bez żadnych obaw wyciąga swoje ręce ku ojcu lub matce! Wierzmy zapewnieniom naszych bliźnich i bardzo ubolewamy nad tym, że zdarzają się niejednokrotnie sytuacje, w których "nikomu już nie można wierzyć".

Jeśli tak sprawy wyglądają we wzajemnym obcowaniu ludzi, to cóż dopiero powiedzieć o naszym stosunku do Boga. Skoro ufamy ludziom, to tym bardziej powinniśmy zaufać Bogu. Historia świata dostarcza nam wielu przykładów żywej wiary, która pobudzała do wielkich czynów. Abraham potrafił się zdobyć nawet na decyzję, by jedyne go syna, z którym Pan związał obietnice, złożyć w ofierze. Był bowiem przekonany, że Bóg mocen jest wskrzesić także umarłego.

A dodajmy, że nie jest to wiara pozbawiona podstaw rozumowych. Pan Bóg zawsze pamięta o tym, że człowiek stworzył istotą rozumną i dlatego nie tylko żąda wiary i zaufania, ale jednocześnie dostarcza wielu dowodów, które uzasadniają takie żądanie.

Żyja wiara skłania człowieka do tego, by postępował na co dzień zgodnie z jej wymaganiami.

- ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

BLISKOŚĆ Z BOGIEM

Odnajdujemy na modlitwie. Ważne jest, byś znalazł na nią odpowiedni czas (najlepiej rano i wieczorem), zaciszne miejsce, pozbawione zewnętrznego hałasu i przyjął odpowiednią postawę. Systematyczne „smakowanie” Boga i rozmowa z Nim pozwoli nam na lepsze poznanie, pokochanie i owocniejsze pójście za Nim. Wszystko po to, by stał się obecny w każdej chwili naszego życia. Byśmy odnajdowali Go we wszystkich rzeczach. Każdego dnia winniśmy wsłuchiwać się w nasze serce, by odkryć w nas działanie Boga i poznać, jakie przeszkody utrudniają nam spotkanie z Nim.

I nie można go usłyszeć, dopóki nie uciszymy swojego serca. A jakże trudno usłyszeć głos Boży w hałaśliwym, pełnym zgiełku świecie, gdzie choćby zbyt głośna muzyka przeszkadza prowadzić normalną rozmowę w sąsiednim mieszkaniu? A pierwszy krok do świętości to nic innego jak ciche zamknięcie drzwi. Czy to takie trudne, ponad ludzkie siły?

—ks. Leszek Smoliński

Wszechmogący, wieczny Boże, ośmielamy się Ciebie nazywać Ojcem, umocnij w naszych sercach ducha przybranych dzieci, abyśmy mogli osiągnąć obiecane dziedzictwo. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

—Kolekta

CZUWANIE CHRZEŚCIJAŃSKIE

”Szczęśliwi owi słudzy, których pan po swym przyjściu zastanie czuwających” (Łk 12, 37).

Skojarzenie czuwania wyłącznie z Adwentem może przeszkodzić w zrozumieniu tego, o co chodzi Jezusowi w dzisiejszej ewangelii. Lepiej popatrzeć na czuwanie jak na synonim bycia uczniem, a oznacza to słuchanie Słowa, a więc poznawanie woli Boga, tęsknotę za pełnią życia, modlitwę, czynną miłość, budowanie relacji z Bogiem i ludźmi.

Wezwanie do czuwania pojawia się w dość nietypowym miejscu w Ewangelii według św. Łukasza. Dopiero co Jezus wygłosił przypowieść o głupim bogaczu i zachętę do bezgranicznej ufności wobec Ojca, który się o nas troszczy, także zaspokajając nasze materialne potrzeby. Chrystus udziela nam w ten sposób instrukcji jak powinniśmy się obchodzić z dobrami materialnymi i naszymi ziemskimi potrzebami. Swoją mowę kończy słowami: „Gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce wasze”. Serce oznacza tutaj całego człowieka, jego centrum, w którym zakotwiczą się wszystkie ludzkie władze: wola, rozum, uczucia, pragnienie nieśmiertelności, zdolność rozróżnienia dobra od zła, życia od śmierci.

Powiedzenie Jezusa sugeruje, że skarbem nie jest to, co człowiek uważa za skarb, ale to, czemu w praktyce poświęca wszystkie swoje siły, z czym przebywa i czym się rozkoszuje. Może więc dojść do pewnego rozdźwięku, i często niestety dochodzi, że, np. słowami, a nawet myślą, uznają kogoś za swojego przyjaciela, ale w praktyce w ogóle się z nim nie spotykają ani nie rozmawiają, bo ciągle zajęty jestem innymi sprawami. Patrząc na tę relację oczami Biblii nie jestem wtedy przyjacielem owego człowieka, chociaż mój rozum tak sądzi. Rozum to jednak nie cały człowiek. Słowa Jezusa są zbieżne z ludzką mądrością. Stoicki filozof Epiktet w „Diatrybach” wyraził się podobnie: „Kto o co zabiega, w tym również się kocha”. Zwróćmy uwagę, że filozof nie mówi tutaj o myśleniu, lecz o staraniu się, wysiłku i zaangażowaniu.

Nie wiemy spontanicznie, co jest naszym skarbem. Gdy się rodzimy i dojrzewamy, eros i pożądanie popycha nas bowiem w stronę różnych dóbr. Pobyt na ziemi jest czasem nauki, rozeznania i uwalniania się od przywiązań. Dojrzewamy do nieba przez wybory właściwych dóbr. Nie każde dobro zaspokaja bowiem serce człowieka, choć wiele dóbr zaspokaja nasze ciało albo rozum. Ewangelia odślania nam właściwą hierarchię. Daje drogowskaz. Objawia nam, co jest największym skarbem człowieka. Wszystko zaczyna się od poznania, ale nic się tu nie kończy. Wszakże możemy wiedzieć, ku czemu powinny zmierzać nasze pragnienia i wysiłki, a równocześnie wybierać według innej logiki. Czym jest ten skarb?

Jeśli chociażby pobieżnie przeglądniemy Ewangelię według św. Łukasza, to odkryjemy, jak wiele przypowieści Jezus osnuwa w niej wokół pieniędzy i dóbr materialnych. Oczywiście ich głównymi bohaterami są ludzie. Zaczyna się od chciwego bogacza. Później czytamy o bogaczu i Łazarzu; następnie o nieuczciwym rządcy, który podobnie jak syn marnotrawny roztrwonił majątek swego pana. Nawet przypowieść o miłosiernym ojcu i jego dwóch zagubionych synach też w jakimś sensie skupia się na majątku.

W związku z tą ostatnią przypowieścią ciekawą uwagą podzielił się w jednej ze swoich konferencji Włodzimierz

Zatorski OSB. Moim zdaniem, rzuca ona również dodatkowe światło na czuwanie u św. Łukasza. Pamiętamy, że jednym z „martwych” bohaterów tej opowieści jest majątek ojca. Młodszy syn przed śmiercią ojca prosi o swoją część spadku i wyjeżdża. Starszy syn również otrzymał swoją działkę (dwie trzecie), lecz po powrocie brata najbardziej ma mu za złe, że przepuścił majątek z nierządnicami, a ojcu wyrzuca, że nie dał mu koźlecia w nagrodę za wzorową pracę. Bez wątplenia obaj synowie byli bardziej skupieni nie tyle na relacji z ojcem i ze sobą nawzajem, co na jego majątku. Kiedy więc po powrocie młodszego syna ojciec wychodzi do obrażonego starszego syna oznajmia mu, że tamten „był umarły a ożył”.

Zwykle interpretujemy te słowa o śmierci mając na myśli zagubienie i upadek młodszego syna po opuszczeniu domu rodzinnego. Jednak o. Włodzimierz podpowiada, że być może młodszy syn (starszy podobnie) był umarły zanim zostawił ojca i brata, by wyruszyć w dalekie strony. Ożył dopiero na obczyźnie, w doświadczeniu nędzy, głodu i całkowitego ogołocenia, ale umarły był znacznie wcześniej. O jakiej śmierci mówi ojciec? Obu synów mieszkających w tym samym domu z kochającym ojcem interesował głównie majątek, a nie relacje. Tymczasem według ojca skarbem są relacje i wspólnota rodzinna. Śmierć duchowa za życia polega na uczynieniu z rzeczy materialnych skarbu i przedłożeniu go nad relacje osobowe. W tym sensie starszy syn musi jeszcze ożyć. Chociaż przykładownie pracuje, nie widzi w swoim ojcu największego bogactwa. Patrzy na niego przez pryzmat majątku. Zresztą ojciec próbuje mu to delikatnie uświadomić: „Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy”. Tu nie chodzi tylko o możliwość korzystania z dobrodziejstw gospodarstwa, lecz o bliskość i wspólnotę serca.

Z punktu widzenia Ewangelii kluczowe są więc więzi z Bogiem i między ludźmi, relacje z rzeczami są im podporządkowane, przeznaczone do budowania relacji. Niestety bardzo łatwo możemy tę kolejność przestawić. A sprawia to lęk o siebie, chciwość, chęć kontroli nad przyszłością, niewiara w życie wieczne i w opiekę Boga. Przykładem życia zgodnie z odwróconą ewangeliczną hierarchią jest właśnie wspomniany bogacz, któremu dobrze obrodziło pole. Jego główny problem polegał na tym, że nie cieszył się bliskością przyjaciół, żony, dzieci. Z nikim się nie dzielił. Żył sam dla siebie. Był jedynie w relacji do rzeczy i do samego siebie. To jemu służono, a on tylko korzystał. Podobnie zachowywał się inny bogacz, który uczując, nie dostrzegał u bram swego pałacu nędznego Łazarza.

W dzisiejszej ewangelii Jezus mówi o panu, który wraca w nocy z wesela po to, by obsłużyć przy stole swoje sługi. Czy tak postępuje któryś z wielkich tego świata? Pan z przypowieści czyni tak, ponieważ słudzy są dla niego skarbem. W kolejnej przypowieści Jezus opowiada o słudze, który otrzymał zadanie rozdawania żywności innym sługom, w przeciwieństwie do tego, który je, upija się i używa przemoicy wobec innych.

Czuwanie chrześcijańskie nie jest więc bezczynnością, lecz praktykowaniem miłości. Brak czuwania to korzystanie z dóbr tego świata jedynie dla siebie, to znajdowanie większej radości w rzeczach niż w ludziach. Czuwanie to powiększanie skarbu nie tyle przez gromadzenie i budowanie kolejnych spichlerzy, lecz przez rozdawanie tego, kim jesteśmy i co otrzymaliśmy od Boga.

SAINT TERESA BENEDICTA OF THE CROSS

Edith Stein (religious name Saint Teresia Benedicta a Cruce OCD; also known as Saint Teresa Benedicta of the Cross or Saint Edith Stein; 12 October 1891 – 9 August 1942) was a German Jewish philosopher who converted to Christianity and became a Discalced Carmelite nun. She is canonized as a martyr and saint of the Catholic Church; she is also one of six patron saints of Europe.

She was born into an observant Jewish family, but had become an agnostic by her teenage years. Moved by the tragedies of World War I, in 1915, she took lessons to become a nursing assistant and worked in an infectious diseases hospital. After completing her doctoral thesis at the University of Freiburg in 1916, she obtained an assistantship there.

From reading the life of the reformer of the Carmelite Order, Saint Teresa of Ávila, Edith Stein was drawn to the Christian faith. She was baptized on 1 January 1922 into the Catholic Church. At that point, she wanted to become a Discalced Carmelite nun but was dissuaded by her spiritual mentor, the abbot of Beuron Archabbey. She then taught at a Catholic school of education in Speyer. As a result of the requirement of an "Aryan certificate" for civil servants promulgated by the Nazi government in April 1933 as part of its Law for the Restoration of the Professional Civil Service, she had to quit her teaching position.

In a letter to Pope Pius XI, she denounced the Nazi regime and asked the Pope to openly denounce the regime "to put a stop to this abuse of Christ's name." Her letter received no answer, and it is not known for certain whether the Pope ever saw it. However, in 1937 the Pope issued an encyclical written in German, "Mit brennender Sorge" ("With deep anxiety"), in which he criticized Nazism, listed violations of the Concordat between Germany and the Church of 1933, and condemned antisemitism.

Edith Stein was admitted as a postulant to the Discalced Carmelite monastery in Cologne on 14 October, on the first vespers of the feast of Saint Teresa of Ávila, and received the religious habit as a novice in April 1934, taking the religious name Teresia Benedicta a Cruce (Teresia in remembrance of Saint Teresa of Ávila, Benedicta in honour of Saint Benedict of Nursia). She made her temporary vows on 21 April 1935, and her perpetual vows on 21 April 1938.

The same year, Teresa Benedicta a Cruce and her biological sister Rosa, by then also a convert and an extern (tertiary of the Order, who would handle the community's needs outside the monastery), were sent to the Carmelite monastery in Echt, Netherlands, for their safety. In response to the pastoral letter from the Dutch bishops on July 26, 1942, in which they picked up the treatment of the Jews by the Nazis as a central theme, all baptized Catholics of Jewish origin (according to police reports 244 people) were arrested by the Gestapo on the following Sunday, 2 August 1942. They were sent to the Auschwitz concentration camp, where they were murdered in a gas chamber on 9 August 1942.

ŚWIĘTA TERESA BENEDYKTA OD KRZYŻA

Edyta Stein (imię religijne Święta Teresia Benedykta a Cruce OCD; znana również jako Święta Teresa Benedykta od Krzyża lub Święta Edyta Stein; 12 października 1891 – 9 sierpnia 1942) była niemiecką filozofką żydowską, która przeszła na chrześcijaństwo i została zakonnicą karmelitanki bosej. Kanonizowana jako męczennica i święta Kościoła katolickiego; jest także jedną z sześciu patronów Europy.

Urodziła się w religijnej żydowskiej rodzinie, ale już jako nastolatek stała się agnostykiem. Poruszona tragediami I wojny światowej, w 1915 r. studiowała, by zostać asystentką pielęgniarki i pracowała w szpitalu zakaźnym. Po obronie pracy doktorskiej na Uniwersytecie we Fryburgu w 1916 r. uzyskała tam asystenturę.

Wiara chrześcijańska pociągnęła Edytę Stein z biografii reformatorki Zakonu Karmelitów św. Teresy z Avili. Została ochrzczona 1 stycznia 1922 r. w Kościele katolickim. W tym momencie chciała zostać zakonnicą karmelitanki bosej, ale została odradzona przez swojego duchowego mentora, opata opactwa Beuron. Następnie uczyła w katolickiej szkole pedagogicznej w Speyer. W wyniku wymogu posiadania „aryjskiego świadectwa” dla urzędników państwowych, wydanego przez rząd nazistowski w kwietniu 1933 r. w ramach ustawy o przywróceniu zawodowej służby cywilnej, musiała zrezygnować z posady nauczycielskiej.

W liście do papieża Piusa XI potępiła reżim nazistowski i poprosiła papieża, aby otwarcie potępił reżim „aby położyć kres nadużywaniu imienia Chrystusa”. Jej list nie otrzymał odpowiedzi i nie wiadomo na pewno, czy papież kiedykolwiek go widział. Jednak w 1937 r. Papież wydał encyklikę napisaną po niemiecku „Mit brennender Sorge” („Z głębokim niepokojem”), w której skrytykował nazizm, wymienił naruszenia konkordatu między Niemcami a Kościołem z 1933 r. i potępił antysemityzm.

Edyta Stein została przyjęta jako postulantka do klasztoru Karmelitów Bosych w Kolonii 14 października, w pierwsze nieszpory w uroczystość św. Teresy z Avili, a habit zakonny otrzymała w kwietniu 1934 r., przyjmując imię Teresia Benedicta a Cruce (Teresia na pamiątkę św. Teresy z Avili, Benedykta na cześć św. Benedykta z Nursji). Śluby czasowe złożyła 21 kwietnia 1935 r., a śluby wieczyste 21 kwietnia 1938 r.

W tym samym roku Teresa Benedicta a Cruce i jej biologiczna siostra Rosa, wówczas również konwertytka i ekstern (tercjarka Zakonu, która zajmowałaby się potrzebami wspólnoty poza klasztorem), zostały wysłane do klasztoru karmelitanek w Echt w Holandii. dla ich bezpieczeństwa. W odpowiedzi na list pasterski od biskupów holenderskich z 26 lipca 1942 r., w którym jako centralny temat podjęli traktowanie Żydów przez nazistów, aresztowano wszystkich ochrzczonych katolików pochodzenia żydowskiego (według raportów policyjnych 244 osoby) przez Gestapo w następną niedzielę 2 sierpnia 1942 r. Wywieziono ich do obozu koncentracyjnego Auschwitz, gdzie 9 sierpnia 1942 r. zamordowano ich w komorze gazowej.

TREASURES FROM OUR TRADITION

The wonderful diversity of life and worship among Roman Catholics of East and West is an example of God writing straight with crooked lines. The steady hand of the villainous Emperor Diocletian drew a line across Europe and Africa that split the empire in two, and for the most part determined how Christians would worship two thousand years later.

Italy's heel and the far northern city of Trieste fell on the Eastern side, and have had a form of Eastern liturgy ever since. Constantinople, which soon became the seat of the Roman Empire, became a base for Christianizing the East up to Russia and Poland. Poland was on the Eastern side but adopted Christianity from the West by way of the Holy Roman Empire and thus adopted the Roman Catholic rite (as well as the Latin alphabet). A series of wars and medieval mayhem pushed the religious boundary back to the Ukraine, and Poland remains an outpost of the Latin Church to this day.

An old rule of thumb declared that whatever religion was observed by the local prince, the people had to follow. This gave rise to persecution and migration as people sought toleration for their expressions of faith. In the United States, we are accustomed to peaceful collaboration among Christians of East and West, a situation that challenges churches that still feel the pinch of age-old division.

—James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

CONFESSION

Fr. Zibi has announced that Classroom 7 will be the location for confessions on Saturday and Sunday with new schedules to address the necessary access to the sacristy prior to the Mass. We would like to try this new approach and adjust as necessary:

Sat 3:00—3:30 pm Sun 8:00—8:30 am

SPOWIEDŹ

Ks. Zbigniew ogłosił klasę 7 jako nowe miejsce na spowiedź. Spróbujemy ten nowy układ Książki będzie dostępny do spowiedzi po Mszy Świętej Polskiej od 11:45 do 12:15

YOU ARE IN MY HEART

Tell sinners that no one shall escape My Hand; if they run away from My Merciful Heart, they will fall into My Just Hands. Tell sinners that I am always waiting for them, that I listen intently to the beating of their heart . . . when will it beat for Me? Write, that I am speaking to them through their remorse of conscience, through their failures and sufferings, through thunderstorms, through the voice of the Church. And if they bring all My graces to naught, I begin to be angry with them, leaving them alone and giving them what they want (*Diary*, 1728).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking

Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Erica Fumiss	Jarrod Pavlak
Zofia Adamowicz	Anita and Mike Gilkey	Mirosława Pawelczak
Adi	Zofia Grochulski	Anthony Palermo
Karen Arandoña	Brooklyn Hamsley	Elaine Quan
Rachel Arandoña	Bea Halphide	Benito Ramirez
Kyle Ardando	Todd Hill	Jerry Ramirez
Sarah Arrizon	Tot Hoang	Joan Ritchie
Andrzejek&Michael Ashline	Dick Hoffman	Carlene Romeo
Avalon Asgari	Patricia Hoffman	Robert Rosecrans
Anna Bagnowska	Jackie Hoyt	Henryk Ruchel
Wiesława Barr	Andrzej Hulisz	Tim Ryan
Jamie Barrett	Jadwiga Inglis	Veronica Sequi
Lois Barta	Leonard Jakubas	Debra Shewman
Pilar Bascope	Zofia Janczur	Maria Sowa
Ronald Brozchinsky	Ania Karwan	Jean & Mike Speakman
Paul Budai	Julie & Larry Klementowski	Matt Starbuck
Charlotte Frances	Josephie Kudlo	Mary Strazdas
Edward Cacho	Anent L.	Adrienne Swinford
Dora Carrillo	Mary Laning	Halina Szmit
Peter Camacho Family	Danuta Łabuś	Teresa Turek
Jean Carter	Tom Lynch	Unborn Children
Lacie Cooper	Amber Matrauga	Lauren Vairo
Gina Cruz	Anthony Martinez	Charlene Web
Jadwiga Cywińska	Antoinette Martinez	Bernadette Westphal
Krystyna Czaplińska	Gail Morganti	Alicja Wilczyńska
Bernadine Dateno	Jarosław Musiał	Patricia Yochum
Sylvia Derby	Irene Nielsen	Janina&Henryk Żelazewscy
Adam Dolewski	Monica Nava	Bogusia Zientek
Joe Doud	Gloria Norton	
Mieczysław Dutkowski	Jerry Nicassio	
Edmund F. Dzwigalski	Andrzej Niedojadło	

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council 9599 will have their next recycling drive on **August 13th and 14th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

A VOCATION VIEW:

Be alert to God's presence even in the least expected times, places and events. You will be ready to respond to God's call.

DIVINE WORD MISSIONARIES-
SISTERS SERVANTS OF THE HOLY
SPIRIT 800-553-3321

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	Saint Sixtus II, pope, and companions, martyrs;
Monday:	Saint Dominic, priest – Memorial
Tuesday:	Saint Teresa Benedicta of the Cross (Edith Stein), virgin and martyr
Wednesday:	Saint Lawrence, deacon and martyr
Thursday:	Saint Clare, virgin
Friday:	Saint Jane Frances de Chantal, religious
Saturday:	Sts. Pontian, pope, and Hippolytus, priest, martyrs

MASS SCHEDULE

Sat 8/6	4:00 pm	For the intention of the Polish Center community
Sun 8/7	9:00 am	+Anita Kozak from her husband +Rose Rejkowicz from Mary and David
	10:30 am	+Roman Kuś z okazji imenin od wnuczki Grażyny +Lilia Cekarska w rocznicę śmierci od męża i córki Z prośbą o powrót do zdrowia Marka Bartłomowicza od rodziny Zakrzewskich
Sat 8/13	4:00 pm	For the intention of the Polish Center community
Sun 8/14	9:00 am	For the souls suffering in purgatory may Our Lord forgive them for their sins and accept them into the Kingdom of Heaven from Dominic and Aga Rosa
	10:30 am	+Bolesław Kwiatkowski w rocznicę śmierci od córki Teresy Wyszomirskiej z dziećmi +Maria i +Aleksander Romańscy od syna i synowej +Mieczysław Bubienko w 10 rocznicę śmierci od żony z rodziną O Boże błogosławieństwo i dużo zdrowia dla Pawła z okazji 50 urodzin od żony z dziećmi O Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Jadwigi Wawer z okazji 88 urodzin od córek z rodzinami O opiekę Matki Boskiej i dużo zdrowia dla Adriana Zaitooni od rodziców i całej rodziny Feast of the Assumption of the Blessed Virgin Mary
Mon 8/15	8:30 am	For the intention of the Polish Center community
	5:30 pm	Latin Tridentine
	7:30 pm	Za wszystkich parafian Polskiego Ośrodka
Sat 8/20	4:00 pm	+Dan Dakota from Armando and Sandy
Sun 8/21	9:00 am	+Barbara and +Jack Hanley on their wedding anniversary from their children
	10:30 am	+Zbigniew Karwowski, rok po odejściu do Pana Boga od żony i dzieci +Juana Francesca Herrera i +Christobal Antonio Palacios w rocznicę śmierci od córki Edic Palacios z rodziną

NEED FOR NEW ALTAR SERVERS AT THE 4 PM SAT AND 9 AM SUN MASS

After 10 years of faithful service at the altar at the 9:00 AM Sunday morning Mass, John Root will be leaving for university studies at the end of the summer. We would like to extend an invitation to all boys and girls who have received their First Holy Communion to consider becoming an altar server. Preparing for this important ministry includes a new server training session and shadowing John at the altar.

With John's departure we will hold a small reception to thank him for his years of service after the 9 am Mass on Aug 21.

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

34TH ANNUAL "STEAK FRY"

The Knights of Columbus council 9599 is having their 34th Anniversary Steak Fry on **Saturday, August 13th, 2022** from **5:30 pm to 10 pm** at the Polish Center.

Come and have a great steak, or if you prefer, chicken dinner and dance to country music by The Warner Express Band. All for a donation of **\$25**.

All profits to charity. Members of the Knights will be selling the tickets to this great event after all the Masses on the week-ends of July 27th & 28th and August 3th & 4th.

No tickets will be sold at the door.

For more information or purchase tickets call *Wayne Hacholski* at 714-997-8037 or *Jerry Labuda* at 714-995-7097.

SPOTKANIA MAŁŻEŃSKIE

Jest okazja dla małżeństw pragnących usprawnić komunikację między sobą i pogłębienia swoją relację. Podczas warsztatów małżonkowie mają możliwość zapoznania się z zasadami dialogu jako metody komunikacji prowadzącej do prawdziwego porozumienia i wzmocnienia więzi małżeńskiej. Warsztaty prowadzą małżeństwa oraz kapłan, którzy dzielą się swoim doświadczeniem dialogu.

Zainteresowani są proszeni o kontakt:
apnogalski@spotkaniamalzenskie
818-679-6140 (P. Ania)

Sierra Madre, CA (19-21 sierpnia 2022r.)
ten weekend planujemy prowadzić po polsku i po angielsku. Zapraszamy też te małżeństwa, w których jeden ze stron słabo albo wcale nie mówi po polsku.

PSA UPDATE

As of this week 95 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2022 and have pledged \$31,106

Collections

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
07/30 & 07/31/2022	\$ 4,401.00	\$ 464.00

God bless for your generosity!

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnek@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass